

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13184/2023
13.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из ..., чији је пуномоћник Југослав Марковић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојица из ..., чији је пуномоћник Раде Вујчић, адвокат из ... и туженог ДД из ..., чији је пуномоћник Милун Гајић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог ДД изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2920/22 од 15.11.2022. године, у седници одржаној 13.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог ДД изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2920/22 од 15.11.2022. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог ДД изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2920/22 од 15.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину П 1762/20 од 01.08.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА и обавезани су тужени да тужиоцу солидарно исплате на име материјалне штете због изгубљене зараде износ од 67.200,00 динара и на име трошкова лечења износ од 840,00 динара, а на име нематеријалне штете: за претрпљене физичке болове износ од 80.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 64.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа износ од 64.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 01.08.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца АА за више тражени износ преко досуђеног износа ставом првим изреке пресуде и то на име изгубљене зараде за износ од још 100.800,00 динара, на име трошкова лечења за износ од још 210.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова за износ од још 70.000,00 динара, на име претрпљеног страха за износ од још 36.000,00 динара и на име душевних болова због повреде части и угледа за износ од још 36.000,00 динара све са законском затезном каматом од 01.08.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу ББ солидарно на име трошкова парничног поступка исплате износ од 185.200,00 динара, а тужиоцу АА износ од 172.248,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2920/22 од 15.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог ДД за накнаду трошкова поводом изјављене жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ДД је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености и основаности ревизије туженог ДД на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, с обзиром на то да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне и нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, за претрпљени страх и за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа тужиоцу АА у вези догађаја од 20.04.2009. године у ..., у вези ког догађаја је тужени ДД правноснажном пресудом Основног суда у Крушевцу К 558/13 од 04.05.2015. године оглашен кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ РС и за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци, а изречена условна осуда са роком провере од 1 године. Када се има у виду напред наведено, то по оцени Врховног суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку. Нижестепене одлуке су у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама ревизијског суда у истим или сличним чињеничним и правним ситуацијама, због чега нема услова за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је применом члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 05.02.2013. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 276.040,00 динара.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не

прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија недозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП, а применом члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**